
tilki
Kitap

şiir

şadırvan

hasan demir

ISBN 978-605-5045-74-6
1.Basım, İstanbul, Ağustos 2016
Genel Seri:119 Şiir Serisi:43

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.BuDukkan.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Benjamin AE, Veysel Oğuz
Kapak Tasarımı: Ajans Tilki
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Özkaracan Matbaacılık/Yenibosna

Eserin tüm hakları Tilki Kitap©'a aittir. Alıntı dışında kullanımı yazılı izine tabiidir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.
Tilki Kitap'ın edebi değer dışında yayın kıstası bulunmamaktadır.

şadırvan

hasan demir

BAŞLARKEN

Üniversitenin Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümünden mezun olan oğlumun, bir süre sonra ağır bir depresyona girerek hastaneye yatması beni derinden sarstı. En çok kendimi suçladım. Bendim buna herhalde en büyük neden.

Hastaneden çıktı. Tedavi süreci devam ediyor. Bir gün ne düşündü bilmem; hayatımda ilk defa sevgi sözcükleriyle dolu bir not ve orijinal, güzel bir defter hediye etti bana. Çok şaşırmıştım. "Bu defteri ne yapacağım?" diye düşünürken "ŞİİR YAZMAK" geldi aklıma. Şimdi o defterle birlikte dört defter doldu taştı.

Yazdım, yazdım, büyük bir iştahla yazdım. Yazdıkça rahatladım.Yıllarca içimde sakladığım, kendime bile itiraf etmekten kaçtığım; korkularımı, günahlarımı yazdım. Bazen kopan çığlıktı satır aralarında.

Yazarken saklamadım, abartmadım, hep dürüst oldum kendime karşı. Üzer miyim, kırar mıyım ya da; ayıp mı olur, günah mı olur kaygısı taşımadan, açık yüreklilikle, en doğal haliyle yazdım.

An oldu yağmur gibi yağdım, an oldu çoraklaştım meyve vermedim. Bazen gecenin bir yarısı uyanıp kağıdı, kalemi elime aldım ve sadece kalemi hissettim, ne yazdığını bile anlamadan. Sabah baktığımda kağıtlara, şaşkına döndüm, kalemin yazdığı şiirlerden.

Şiirde kendimi buldum.Çoğu zaman suskun, konuştuğunda ne demek istediği anlaşılamayan birisi olarak; kalemim ve kağıdım tercüman oldu. Köprüydü, gönülden gönle.

Ben şair değilim. Vezin, ölçü, hece bilmem bundan sonrada ne bir şair, ne de bir yazar olma gibi bir iddiam olamaz, haddime

değil. “Ben şiir yazıyorum,” demek bile gerçek şairlere karşı saygısızlık olacaktır. Benimkisi sadece kalemle kağıt üzerinde konuşmak dertleşmek.

Neden “HİÇ”.

Çoğu zaman mutsuz ve umutsuz geçti koca hayatım. Bir dönem şişelerde aradım mutluluğu.Yasak aşklar, anlık sevgiler. Bazen döndüm mihraba yüzümü. Kendimi aradım yıllarca; nerede, ne zaman kaybetmiştim, bulamadım bir daha.

Bazen uçtum göklerde, aldırış etmeden bazen çakıldım yüzüstü yere, bütün dünyanın dertleri üstümde. Hep inişler, çıkışlar.

Neydim?

Ne oldum?

Ya da olamadım ?

“HİÇ”ti, hiç oldu; geride “HİÇ”ten başka bir şey kalmadı.

İşte bu kitap bu duygularla ortaya çıktı. Karışık, ne dediği anlaşılmayan. İşin gerçeği ben de anlamadım. Ama herkesin kendi yaşadıklarından bir parça bulabileceğine inandığım bir kitap oldu.

Sevgi ve Saygılarımla.

Hasan DEMİR
Temmuz 2016
İstanbul

ÖLÜM

ÇIKMAZ SOKAK

Ağır ağır çıkıyordu çıkmaz sokağın yokuşunu
Kar da şiddetini arttırmıştı.
Çekiştirdi biraz daha, dökük paltosunu
Acı bir fren sesi koptu,
Kesti yolunu.
Doğup büyüdüğü çıkmaz sokak,
Yolunun da sonuydu.

BOŞ

Ölümüm de yaşantım gibi olsa
Lüzum yok imama
Atın beni bir çukura

TABUT

Bilsem ki şu tabutun içindeki ben
Ben olmazdım içindeki ben.

SON

Taş, taş, mübarek taş,
Birgün sana uğrar her bir baş
Taştan çukura bir yol var
Geri çevrilmez misafir
İster müslüman olsun, ister kafir.

HECE

Ölüm, iki hece
Ya gündüz, ya gece
Ufka bakan boş gözler
Sallanan çeneler
Vakit tamam, gitme vaktidir
Geç kalmayalım, seni beklerler

Bir hece gitti, kaldı öbür hece
Sıra kimde, kim bilir kimde
Gündüz mü, yoksa gece?

GÜLLER

Güllerim vardı, sen öldüğünde diktiğim;
Sarı, kırmızı, pembe ve beyaz
Onlar da öldü bu yaz.

BEYAZ

Kar, beyaz
Beyaz altında beyaz
Kimine kış, kimine yaz.

ÇIPLAK

Çırılçıplak masum ve temiz
Başında annesi,
Kulağında ezan okuyan babasının sesi

Çırılçıplak,
Başında Hoca Efendi,
Kulaklarda sela sesi.

AŞAĞI KAT

Hastane önünde bekleşirler,
Gözler ıslak ve nemli
Konuşmaya korkarlar
Duymak bile istemezler,
Kendi seslerini.
Var mı ki bir haber
Döner mi mevta
Belki de hayatta.

Bir ümit, çekinerek
Aslında istemeyerek
Sorarlar suratsız bir doktora
Yanlarından geçen
Dün gelmişlerdi acilden.
Doktor, anlamsız bakar
İş çıkmaz bundan.

Ürkerek yanaştıkları danışmadan,
Listesine bakar önündeki,
Gözlüğünün arkasından.

Aşağıdaymış hastaları
Bunda bir yanlışlık var
Hastane 10 kat yukarısı
Yoktu ki aşağısı.

Meğer "Aşağı" bir şifre
İnince geldiler kendilerine
Varmış bir kat daha
Hastaları morgta.

Çaresi yok,
Yukarı çıksan, insen aşağıya
Yakalayacak mutlaka